

ALĚNA is een Russische variant van HELENA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Griekse naam: 'fakkel', 'stralend', 'schitterend' enz., verwant met de Griekse woorden 'hèlios' = 'zon' en 'selènè' = 'maan'.

*

Alena van Dilbeek, België; maagd & martelares; † **ca 640. Feest 17 juni.**

Haar verhaal werd opgetekend in de 12e of 13e eeuw, ruim zeshonderd jaar dus na haar dood. De schrijver beweert zich echter te baseren op oudere documenten. Waar die documenten hem in de steek lieten, vulde hij het verhaal aan met zijn eigen ideeën over hoe een heiligenleven volgens hem moest klinken.

Alena een dochter van de heidense heer Levold te Dilbeek. Het was de tijd dat Amandus († 675; feest 6 februari) door de streek rondtrok om het evangelie te verkondigen. In Vorst nabij Brussel was er zelfs al een kerkje. Tijdens een van zijn jachtpartijen trof heer Levold Amandus tijdens een preek voor de toegestroomde mensen. Hij bleef staan luisteren en vertelde thuis gekomen aan zijn huisgenoten welke onzin hij had gehoord. Allen maakten zich vrolijk over die dwaze nieuwe leer, behalve zijn dochter Alena. Zij was geraakt door zijn woorden, zelfs al waren ze ironisch uitgesproken. Ze zocht Amandus op, liet zich door hem vertrouwd maken met Christus en ontving tenslotte het doopsel. Dit alles natuurlijk buiten medeweten van haar vader.

Vanaf dat moment bezocht ze met regelmaat het kerkje te Vorst. Haar vader kreeg er lucht van en driegde haar met de strengste straffen als ze zich verder met die onzin van Christus bleef bezig houden. Alena meende dat ze meer aan God dan aan haar vader moest gehoorzamen. Telkens als zij haar kans schoon zag, glipte zij het ouderlijk huis uit om naar de kerk te gaan. Haar vader had echter zijn personeel op de hoogte gebracht.

Toen zij dan weer eens naar de kerk was gegaan, brachten dienaren dat bericht over aan vader. Die stuurde er een paar gewapende dienaren achteraan. Zij achtervolgden Alena, maar moesten hun poging opgeven, toen zij over het wandelend een goed heenkomen zocht. Bij een volgende gelegenheid wachtten ze haar op in het bos. Ze grepen haar vast, draaiden haar arm zo hard uit de kom dat hij afbrak en doodden haar. Dit tegen de uitdrukkelijke wens in van vader.

Vader had zielsveel van zijn dochter gehouden, en kreeg wroeging. In wanhoop zocht hij zijn toevlucht tenslotte bij Amandus. Deze leerde hem dat de God van Christus een God van vergeving is. Hij riep hem op boete te doen, zich te laten dopen en een nieuw leven te beginnen.

*

Helena Keizerin-Moeder van keizer Constantijn de Grote, Nicomedië, Klein-Azië (= huidig Turkije); † **ca 330. Feest 18 augustus.**

Ging na haar bekering tot het christendom naar het Heilige Land en vond er terug: de kribbe met hooi waarin Jezus gelegen had, de trap die leidde naar het bordes waar Pilatus Jezus na diens geseling aan het volk toonde (thans in Rome vereerd als de Scala Sancta), Jezus' doornenkroon, het kruis waaraan Hij gestorven was met de spijkers, de lans waarmee Hij doorstoken was en nog vele andere heilige voorwerpen uit Jezus' tijd; † **ca 328.**

*

Er zijn nog talloze andere heiligen die Helena heten; bv. **Elin van Skövde**, Zweden; weduwe, pelgrim & martelares; † **ca 1160. Feest 30 & 31 juli.**